

De la joia pel retorn a la reflexió sobre el futur

Dc, 25/08/2010 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

Algunes declaracions dels dirigents de *Barcelona Acció Solidària* amb motiu del retorn de dos dels seus membres després d'un llarg segrest, ben amplificades per l'ampli ressò mediàtic de la notícia del seu alliberament, deixen un cert regust de preocupació.

La natural i positiva empatia amb els que han patit la dura experiència del segrest no ens pot fer perdre la realitat de vista. La *caravana solidària* és, i es pot dir sense embuts de cap mena, un mal model de cooperació. De fet ni de cooperació en ple sentit es pot parlar en aquest cas. Els que acompanyen aquestes caravanes ho poden fer amb la millor intenció i amb tot el bon cor que es vulgui però, si tenim en compte els efectes de la seva acció, tenen més de turistes que no pas de cooperants.

No es tracta d'aigualir la festa a ningú. L'alegria pel seu rescat, que comparteixo com no pot ser d'altra manera, no ens ha de portar a canonitzar ningú ni, sobretot, hauria de popularitzar o estimular una forma d'actuar que no és pas exemplar.

Un cop celebrat el retorn, l'entitat hauria de revisar a fons els seus mètodes d'actuació. Homenatjar els segrestats no pot fer-se repetint els errors de concepte i de pràctica, sinó fent avançar l'entitat per nous camins. I més tractant-se d'una entitat que s'aparta molt del cànons més habituals de les entitats dedicades a la cooperació internacional.